

Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2019. új folyam VIII. (XXVII.)

30. szám

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2019. új folyam VIII. (XXVII.)
30. szám

Az Ige fényénél	1
Látogatás Indiában	3
Randevú egy életen át	6
A presbitéri csendesnapok margójára	8
Farsang a kismamaklubban	10
Kismamák számára is elérhető lett a 10 órás istentisztelet	12
Megújult a Nyitott Ajtó Szociális Központ	14
Új épülettel bővül az Immanuel Otthon és Iskola	17
Fogjuk egymás kezét a bajban is!	20
Központban az Ige	22
Keresztelések, házasságkötések, temetések	

Kiadja:

a Debrecen-Nagytemplomi
Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond
lelkipásztor, esperes

Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla

Nyomda: Litográfia Kft.

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi
Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

- Hétfő
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben
- Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
 - de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
 - du. 2 óra istentisztelet a „Reménységár” Hajléktalanok Nappali Melegedőjében
- Csütörtök
- este 7 óra KÖSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban
- Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
 - este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
 - este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban
- Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
 - kéthetente 5 órakeresztelések a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján 10, a hónap harmadik vasárnapján 8 és a hónap negyedik vasárnapján 18 órakor van. Minden hónap harmadik vasárnapján 10 órától *Tizenévesek istentisztelete* az Imateremben.

A Lelkeszi Hivatal nyitvatartása:

hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–17 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig
lelkigondozói ügyeletet tartunk
a Lelkeszi Hivatalban.

„Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek. Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.” (Máté 28,1-8)

Kedves Testvéreim!

Húsvét a keresztyénség legnagyobb örömnépe, amikor Jézus feltámadására emlékezünk. Ezt az örömet azonban az első húsvét alkalmával szomorúság, fájdalom, szenvedés és mély gyász előzte meg. Gondoljunk csak a nagypénteki eseményekre, amikor Jézust elfogták, megcsúfolták, kereszthalált halt,

majd eltemették. Szombaton csend és mély gyász honolt mindenütt. Imádkoztak, sírtak mindazok, akik követték és szerették Jézus Krisztust.

A szomorúság után – a hét első napján, ahogy az Ige írja – a hajnali szürkületben jött az örömteli üzenet a Jézus sírjához érkező asszonyoknak: „Tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen

itt, mert feltámadt, amint megmondta.”(Mt 28,5) Ezt az örömhírt is az Úr angyala mondta el, ugyanúgy, mint amikor Krisztus emberré lett: „... üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,11)

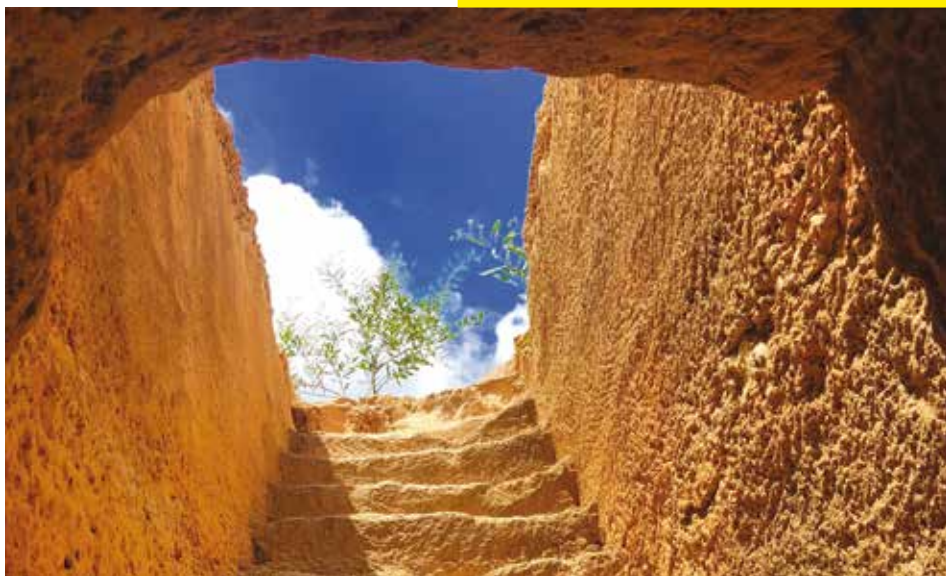
Jézus feltámadása megmutatta nekünk, hogy milyen nagy az Isten dicsősége és hatalma. Húsvét ünnepének az a csodája, hogy felismerhetővé vált számunkra, hogy nincs olyan emberi hatalom, amely megakadályozhatná Istent abban, hogy tervét véghez vigye. A csoda mellett ajándékot is kínál nekünk az ünnep által a mi Istenünk: „Ti ne féljetek!”. Jézus feltámadása bizonyíték mindannyiunk számára, így nincs miért félnünk.

Ne féljünk a haláltól, hiszen Jézus halálával és feltámadásával legyőzte az ösellenséget. Ne féljünk a mindenható Istentől, mert ő nem egy büntető bíró. Ő a szerető Atya, aki a legjobbat akarja számunkra, aki áldását és szeretetét naponta árasztja ki ránk, gyermekeire. És

ne féljünk az emberektől, hanem hirdessük az evangéliumot minden időben, tegyünk bizonyosságot naponként Jézus Krisztusról, aki megerősít az erőtlenségben, megvigasztal a szomorúságban, de velünk van egyaránt az örömben is.

A húsvét csodája és ajándéka mellett így kapjuk meg feladatként, megbízatásként Istentől, ahogyan egykor az asszonyok is: „...menjete el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül...” Az asszonyok engedelmesen, nem kérdezősködve, nem tétozáva, szívükben ugyan félelemmel, de annál nagyobb örömmel azonnal útnak indultak. Ez a mi feladatunk is: vinni a jó hírt, bizonyosságot tenni a feltámadott Úrról akkor is, amikor kételkedik a világ. Ezen a húsvéti ünnepen is vigyük ezt a jó hírt magunkkal a szívünkbe és adjuk tovább az angyal szavait: „Ti ne féljete! Nincsen itt, mert feltámadt”. Ámen.

Nagy István segédlelkész

Látogatás Indiában

Január 29-án érkezett az indiai Dharwadba a Tiszántúli Református Egyházkerület négy fős küldöttsége, melynek esperes-lelképásztorunk, Vad Zsigmond is tagja volt. Dr. Fekete Károly püspök úrral, Iszlai Endre lelképásztorral és Gonda László ökumenikus referenssel közösen a Dél-Indiai Egyház Észak-Karnataikai Egyházkerülete invitálására tettek hivatalos látogatást az ázsiai országban, Ravikumar Niranjan püspök meghívására. A kint látottakról beszélgettünk esperes úrral.

– Milyen céllal utazott Indiába a küldöttség?

– Az utazás tulajdonképpen az elmúlt évi indiai küldöttség látogatásának a viszonzása volt. Akkor elmondták a küldöttség tagjai, hogy igen nehéz helyzetbe kerültek az általuk létesített, alapított és fenntartott intézmények működtetésével kapcsolatban. Gyermekek, ifjak oktatását végző lány-és fiúintézményekről van szó. A nehézség onnan fakadt, hogy az egyik német, eddig évtizedeken át hűséges partnerük közölte velük, hogy nem támogatja tovább ezeket az intézményeket. Az Egyházkerület vezetősége – egyeztetve az esperesi karral – úgy határozott,

hogy lehetőségeinkhez mérten az elkövetkezendő 5 évben körülbelül évenként ötmillió forint összeggel fogjuk támogatni a Dél-Indiai Egyházkerületet intézményei fenntartásai érdekében. Több mint 10 intézményt látogatott meg a küldöttség. Talákoztunk az intézmények vezetőivel, és természetesen azokkal a gyermekekkel, akiknek döntő többségét a nélkülözésből, a mélyszegénységből kiemelve vették fel az intézménybe.

– Az intézmények kifejezetten keresztyén gyermekek számára jöttek létre?

– Nem, a gyermekek többsége nem keresztyén vallású, hanem hindu és muzulmán családok gyermekeit gondozzák és tanítják ezekben az intézményekben. Indiában töredék a keresztyének létszáma: körülbelül 75%-a a lakosságnak hindu vallású, 20% körüli a muzulmánok száma és csak a maradék néhány százalék a keresztyén. De számokban kifejezve ez nem elhanyagolható: hivatalosan 15 millió keresztyén él Indiában, nem hivatalos adatok szerint ennek a duplája, tehát nem

kevés hívóról beszélünk. Megdöbbenő volt számunkra látni ezekben az intézményekben, hogy például a lakoszobáikban öt emeletes ágyon tizenkettő-tizennégy gyermek él. Tehát egy ágy két gyermek helye. A gyermekek hatalmas szeretettel fogadtak minket, szépen felöltöztek és rajzokkal, műsorral örvendeztettek meg bennünket.

– Sokunk számára nagyon távolinak tűnhet Ázsia. Hogyan képzeljük el az indiai hétköznapokat?

– Nagyon sokan laknak Indiában: jelenleg mintegy 1,3 milliárdan vannak, tehát az ő lakosságuk Kína után a második legnagyobb, de 5-10 éven belül a Föld legnépesebb országa lesz India. Jellem-

ző a nyelvi sokszínűség: azon a részen, ahol mi voltunk, ott a kannada nyelvet beszéljük. A hivatalos nyelv a hindi és az angol, de az alkotmányuk ezeken kívül még húsz nyelvet említ hivatalos regionális nyelvként, míg India-szerte összesen mintegy 1600 különböző nyelv is használatos. Találkoztunk India Magyarországi Nagykövetével, Pethő Gyulával, aki elmondta, hogy ez az első, protestáns egyházi támogatás, melynek érdekében kooperációt kínál számukra a Nagykövetség. Rendkívül sokszínű ország, de higiéniai szempontból igencsak elüt az európai nívótól. Nagyon finom, sok gyümölcsrel és zöldséggel gazdagított az étrendjük, emellett rendkívül csípősen készítik el az ételeiket. Ahol fogadtak bennünket intézményekben, iskolákban, templomokban, az ottani szokásnak megfelelően élő virágfüzért tettek mindannyiunk nyakába, valamint a földre,

ahová beléptünk, nagyon szép, színes rajzokat készítettek. Érdekes tény, hogy az indiai házasságok jóval több, mint 90%-át nem az ifjak kötik, hanem a szülők, de el kell, hogy mondjam: nagyon kevés a válás.

– *Mik a jövőbeni tervek az indiai testvérekkel kapcsolatban?*

– Fontos a különböző keresztyén felekezetek összefogása. A reformátusok, evangélikusok, anglikánok és metodisták közös szolgálata példamutató, hiszen valóban Krisztus .hitben egyik ezek a keresztyén felekezetek, és nem az a döntő a számukra, ami hitbeli tételekben esetleg elválasztja őket. Közös céljuk, hogy Urukát szolgálhatják ebben a nagy pogány tengerben. A német, majd később az amerikai protestáns misszionáriusok munkájának következtében jöttek létre a különböző gyülekezetek, és ezeknek a misszionáriusoknak az élete, a szolgálata példamutató lehet mindannyiunk számára. Megdöbbentő volt, amikor egy-egy templom melletti temetőben a sírjukat látva elolvastuk az évszámokat, melyekből kiderült, hogy többségük nagyon fiatalon ment el a mindenélőknek útján. Úgy vállalták ezt a szolgálatot a 19. században, hogy tudták: az átlagos túlélés 8-9 év Indiában. Mégis útra keltek, hogy hirdessék Krisztus evangéliumát ezen a vidéken. Istené legyen a dicsőség munkájukért és kitarásukért!

Lucski Zsófia kommunikációs referens

Randevú egy életen át

Idén februárban első ízben vett részt gyülekezetünk a Házasság hete elnevezésű programban, amely február 9-17. között került megrendezésre. Csaknem tíz éve foglalkozik gyülekezetünk azzal, hogy a Nagytemplomban házasodókat egy egész hétvéges jegyes kurzus keretében, a Szövetség Hétvégén készíti a házasságra. Megérett tehát az idő arra, hogy mi is csatlakozzunk ahhoz a sok országban fontosnak tartott kezdeményezéshez, amely a házasságok erősítését célozta meg.

Randevú egy életen át – ez volt az idei Házasság hete mottója, amely azt sugallja, hogy a szervezők is tudják, a jó házasság titka az egymásra figyelésben, meghittségben és odaadó szeretetben is rejlik. A gyülekezetünkben megszervezett programok ezeket a jegyeket hordozták magukon. Igyekeztünk úgy összeállítani a hét alkalmait, hogy lelki,

szabadidős, kiscsoportos és nagyobb körben megrendezett események egyaránt segítsék a Házasság hete céljainak elérését.

Február 9-én, szombaton, az ifjú házaspások körének játékos alkalmával nyitottuk a hét programjait, majd másnap az esti istentiszteleten és az azt követő teaházban nyílt lehetőség arra, hogy a

háaspárok együtt, közösségben legyenek. Február 15-én, pénteken a Vojtina Bábszínház szervezésében vehettünk részt a Lelki lomtalanítás elnevezésű interaktív színházi produkción, amely jellegét tekintve egy drámapedagógiai foglalkozás volt. Másnap gyertyafényes vacsorára hívtuk a házaspárokat, és a meghívást elfogadókkal igazán kellemes estét töltöttünk együtt a Gyüleke-

Április első hétvégéjén pedig megtartottuk az idei első Szövetség Hétvégét, amelyen tizennyolc jegyespár vett részt. Szoros menetrendű, de sok nevetéssel és örömmel teli együttlét volt, amely után a résztvevők úgy értékelték, hogy nem csak jó, de kifejezetten hasznos volt együtt lenni, együtt készülni a házasságra. A berekfürdői Megbékélés Háza Református Konferenciaközpont

zeti teremben. A hét zárásaként a vasárnap délelőtti istentiszteleten a jubiláló házások erősíthették meg az Isten előtt tett fogadalmukat.

A hét során több, mint negyven párt tudtunk megszólítani Isten kegyelméből, akik – reméljük – olyan áldásokkal gazdagodtak, amelyek házasságuk megerősödését szolgálják.

mindent megtett a kényelmünkért, mi, szervezők pedig igyekeztünk tartalmas, értékes programot összeállítani.

Imádkozunk az ifjú és a gyakorló házásokért egyaránt, hogy egy életen át tudják fenntartani kapcsolatuk frissességét és a család melegét.

Molnár Szabolcs beosztott lelkész

A presbiteri csendesnapok margójára

Közösség, egység, önvizsgálat, bűnbánat, szemlélődés, figyelem, meglátás, meghallás, elmélkedés, cselekvés, értékelés, tervezés, aggodás, keresés, megértés... a sort nagyon hosszan lehetne folytatni és gondolatban tegyük is meg! Ezek a szófoslányok számos érzést, gondolatot, szót és cselekedetet meghatároznak.

Egy közösség, mely érzi a súlyát az elhivatásának és a küldetésének, mely valóban keresi és meg akarja találni az élet Urát, nem teheti meg, hogy ő maga nem áll oda Ura elé és felebarátja mellé, annak kezét fogva...

Ez történt Berekfürdőn április 5-én és 6-án. A gyülekezet órállói nyitott szívvel, halló fülekkel és tenni akarásról tanúbizonyságot tevő lélekkel megálltak az Úr előtt és minden szavukkal és tettükkel ezt üzenték: az Ige egyháza, az Ige gyülekezete akarnak maradni, de nem pusztán a hirdetett Igéé, hanem a látható és cselekvő Igéé is! A cselekvő Ige, mely tulajdonképpen a diakónia maga. Ez volt az a központi téma, mely meghatározta az igei vezetést és a beszélge-

téseket. Felismerve azt újra és újra, hogy szinte nincs a gyülekezeti életnek olyan területe, ahol ne lenne jelen valamilyen formában a felebarát iránt érzett szeretet és a fölé hajló segítő cselekedet.

Őszinte önvizsgálatot láttam, világos beszédeket hallottam, gondoskodásról és odafigyelésről tanúskodó cselekedeteket tapasztaltam meg. Így lehet valóban az egyetértést munkálni, mely elengedhetetlen feltétele az Úr áldását kérő és váró közösségi életnek!

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” „Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.” (Zsoltárok 133, 1,3b.)

Beszterczey András, a Magyar Református Szeretetszolgálat Iroda vezetője

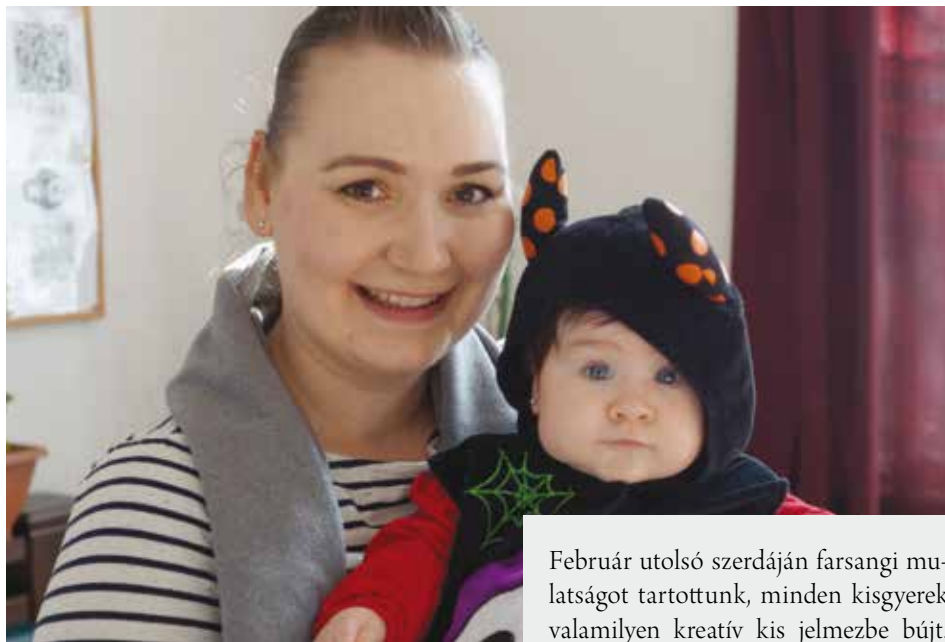

Farsang a kismamaklubban

Kislánnyal, az 1 éves Jankával szeptember óta járunk a Leány utcai Édesanya-Kisgyermek klubba szerda délelőttként 10 órától. Mindketten nagyon várjuk mindig, hogy szerda délelőtt legyen, hogy végre mehessünk. Janka az egyre ismerősebb baba-társaság és a megszokottól eltérő játékok, közös énekek miatt, én pedig a hozzám hasonló cipőben járó, vagy már tapasztaltabb kismamákkal folytatott jó kis beszélgetések miatt várom nagyon. Jó kiszakadni a megszokott édes kettesből, együtt lenni másokkal, próbálgatni a szárnyainkat, vagy éppen szemlélődve figyelni a biztonságos anyaölből.

Február utolsó szerdáján farsangi mulatságot tartottunk, minden kisgyerek valamilyen kreatív kis jelmezbe bújt. Volt igazi népviseletbe öltözött menyecskenk, volt kismalac, kisnyuszi, kiscica, kispolip, hörcsög, csiga, Batman, angyal, tavasz-tündér, Robin Hood, és még sorolhatnám.

Ahogy az már a születésnapokon is lenni szokott, most is megmutathatták az anyukák sütő-tudományukat is, hogy nehogy éhen maradjon bárki. Az alkalom különleges meglepetése pedig Szűcs Anikó óvodapedagógus csodás mini bábszínházi előadása volt. A kis csomagjából előkapott egy kinyitható bábszínházat, néhány bábót, akiket a Bogyó és Babóca mesékből ismerhettünk, és egy csodaszép tavaszváró farsangi mesével ajándékozott meg bennünket. Sőt, a hegedűjét is előkapta, amit utána a bátrak ki is próbálhattak.

Köszönjük mindezt Mátyásné Szabó Beának, hogy megszervezte! Nagyon jól éreztük magunkat! Már tervezzük a jövő évi jelmezt...

Gellén Sára Édesanya-Kisgyermek Klub tag

Kismamák számára is elérhető lett a 10 órás istentisztelet

Régóta érlelődött már bennünk a vágy, hogy a kisgyermekes anyukák is részesei lehessenek a vasárnap 10 órás istentiszteletnek. A templom technikai lehetőségének köszönhetően februártól kezdve havonta egy alkalommal már minden fennakadás nélkül követhetik úgy az alkalmat az anyukák, hogy közben gyermekükre is tudjanak figyelni.

Mindnyájan tudjuk, hogy igehirdetés közben nagyon zavaró mindenféle zaj – beleértve a kisgyermekek sírását is. Az édesanyák azonban gyakran kerestek minket azzal a kéréssel, hogy szeretnének részt venni a vasárnapi alkalmakon, és nem csak otthonról, online vagy rádiós közvetítésen keresztül hallgatni a prédikációt, hanem valóságosan is szeretnének eljönni templomba.

A Nagytemplom helyi- és technikai adottságait alaposan szemügyre vettük, és körvonalazódni látszott a megoldás. Az Imateremben lévő vetítővászonra ugyanis élőben tudjuk sugározni a templomtérben történeteket – ebben a „szűk körben” bevallom őszintén, én nem értek hozzá, de lehetőséget kaptak az informatikához értő apukák, önkéntesek, hogy a technika szárnyain keresztül segítsenek bennünket ebben az ügyben. Az istentisztelet előtt az Imaterem berendezését kicsit gyermekbarátabbá tesszük ezeken a vasárnapokon: szőnyegeket terítünk le, játékokat hozunk, így

a kicsik is el tudják foglalni magukat abban az egy órában.

Hálásak vagyunk, hogy mostantól minden kismama úgy tudja a templom falai között hallgatni az igehirdetést, hogy közben a gyermekét is szemmel tarthatja. Alig várjuk, hogy ez a most még togyogó generáció néhány éven belül már a toronytermekben vegyen részt a gyermekistentiszteleti alkalmakon!

Mátyásné Szabó Beáta beosztott lelkipásztor,
az Édesanya-Kisgyermek Klub vezetője

Kölcsey verseny

2019 január 25-én 14. alkalommal rendezett a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola Kölcsey Napokat, melyen ünnepi istentiszteletet és városi tanulmányi versenyt tartottak.

Ennek részeként bibliaismereti versenyt hirdettek a Debreceni Református Egyházmegye egyházközségeiben hittanoktatásban résztvevők számára, akik 3. vagy/és 4. osztályosok, és az egyházközség területén lévő állami iskolában szervezett hittanoktatásban vesznek részt. Minden egyházközség – iskolánként – egy csapattal nevezhetett, melynek létszáma 2 fő.

Egyházközségünk gyermekei állandó lelkes résztvevői a Kölcsey Napoknak. Idén is szép eredményt ért el a csapatunk. Fekete Zétény és Benyó Tamás 4. osztályos tanulók az Ibolya Utcai Általános Iskolában második helyezést szereztek. Büszkék vagyunk rájuk, és gratulálunk a szép eredményhez.

Kubinyiné Mikó Ágnes beosztott lelkipásztor

Megújult a Nyitott Ajtó Szociális Központ

2019. április 3-a, szerda. Ez a dátum minden bizonnyal emlékezetes eseményként fog majd megmaradni a Nyitott Ajtó Szociális Központ életében. Maradandó, mert ezen a napon nem csupán a 24 évvel ezelőtti kezdetekre, az alapításra és az azt követő önkéntesekből álló közösségre emlékeztünk, hanem a 15 évvel ezelőtti intézményé alakulás jubileumára is. A legnagyobb esemény azonban mégis az volt mindannyiunk számára, hogy ezen a napon vehettük hivatalosan is birtokba az intézmény új épületrészét a Múzeum utca 2. szám alatt.

Mintegy 9 hónapnyi átalakítás és gondos berendezés előzte meg az ünnepélyes átadót és az épület felszentelését. Izgultunk, hiszen az új épületrész korábban lelkipásztori szolgálati lakásként otthona volt egy családnak, s mi is egy otthonnak a légkörét szerettük volna kialakítani az új helyiségekben.

Idáig a Múzeum utca 2. szám alatti alagsorban működtünk, és most érkezett el az ideje annak, hogy a több mint 210 m²-es épületrészben új közösségi helyiséget, szolgálati irodákat, teakonyhát és mellékhelyiségeket alakítsunk ki. A fűtést, világítást, internet-hálózatot, burkolatokat és a Tiszántúli Református Egyházkerület támogatásából a nyílászárókat is kicseréltük. Falakat bontottunk és akadálymentesítettük az új épületrészt, valamint megvásárlásra és beépítésre került a III. Nagytemplomi Jótékonyági Bál adományaiból vásárolt korlátlift is.

Igyekeztünk otthonossá tenni, és mind az időseink, mind a munkatársak számára izléseken és korszerűen berendezni az új helyiségeket, megtartva sok mindent az épület korábbi tárgyaiból, de közben a mostani kornak is tetsző új külsőt adni. Így például a korábbi ablakok spalettáiból készült a folyosó kabáttartója, valamint meghagytuk a

réz kapaszkodós lengőajtót, kicserélve benne az üveget. Gyönyörű életfával és a Magyarországi Református Egyház kerámia címerével és új, fából készült falitáblákkal is bővültek a berendezéseink. Új csillárok és bútorok is kerültek a helyiségekbe, de volt, amit használtan szerezünk be. A felújítást – a nyílászárók cseréjén kívül – az intézményi megtakarításból finanszíroztuk. Sokáig vártunk erre a lehetőségre, és reménység szerint megérte a várakozás.

Szerettük volna, hogy az új épületet és az intézményesülés jubileumi évfordulóját méltó módon ünnepeljük, ezért április 3-7. között több ünnepi és közösségi alkalmon is hálat adtunk az elmúlt másfél évtizedért. A hivatalos, ünnepi átadáson az Igehirdetés szolgálatát főtiszteletű Dr. Fekete Károly püspök úr végezte. Az Igehirdetés alapigéje János evangéliumában található: „*Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam át megy be, az megtartatik, bejár és kijár, és legelőre talál.*” (János 10,10). Az alkalmon Beszterczey András, a Magyar Református Egyház Szeretetszolgálati Irodájának vezetője hangsúlyozta, hogy országos szinten is kiemelkedő a Nyitott Ajtó Szociális

Központ működése, hiszen itt nem felülről szerveződött egy intézmény, hanem egy gyülekezet gondolt arra, hogy saját erejéből és forrásából létrehozzon egy diakóniai otthont.

Csütörtökön már nem az épület, hanem az intézményhez tartozó idősök voltak az ünnepség középpontjában, amikor a Díszteremben megrendeztük az első Ki mit tud? vetélkedőnket. A Nyitott Ajtós időseinken kívül a Bánki, a Széchenyi-kerti, a Nagycsere-Halápi és a Hajdúsásoni gyülekezetek is megörvendeztetek minket produkcióikkal. Öröm volt látni az arcokat, hogy mennyire felszabadultan tudnak szórakozni és szórakoztatni, legyőzve az előadás előtti izgalmakat és elfeledve a hétköznapi gondokat.

Április 5-én a hajléktalanellátásban dolgozó kollégákkal közösen szakmai napot szerveztünk. Nagyon tartalmas és hasznos időt tölthettünk el együtt, megosztva egymással a tapasztalatokat, jó gyakorlatokat, hogy a jövőben is

olyan intézmény lehessen a Reménység, ahol a hajlék nélkül maradt embertársaink számára hathatós segítséget tudjunk nyújtani.

Pénteken este elérkeztünk a sokak által várt hála koncerthez Pintér Bélával. A Nagytemplomban több mint 800 hallgató gyűlt össze, hogy együtt dicsőíthessük Istenünket.

A héten így már hálát adtunk a Nyitott Ajtó Szociális Központért a vendégekkel, az idősekkel, a szakmai partnerekkel és az érdeklődőkkel, még egy fontos közösség volt hátra: maga a Nagytemplomi gyülekezet. Ezért április 7-én a 10 órás istentiszteletet követően a gyülekezet tagjait láttuk vendégül, hogy megtekinthessék az új épületrészt.

Hálásan köszönjük mindenki imádságát, anyagi támogatását és a kivitelezői munkákat! Mi, akik használni fogjuk, kicsit büszkén mondjuk: a mi „otthonunk” lett ez az új épületrész!

Kiss Ilona intézményvezető

Új épülettel bővül az Immánuel Otthon és Iskola

Az Immánuel Otthon és Iskola újabb mérföldkőhöz érkezett. Régóta tapasztaljuk, hogy nagyon súlyos gondot jelent a férőhelyek hiánya. Az újonnan jelentkező családok átlagosan 4-5 évet várnak, mire bekerülhet gyermekük, a felnőttkorúakat várolistára sem vettük, a már hozzánk járó fiatalok kezét pedig 30 éves korban el kellett engednünk. Ez utóbbi elengedés különösen fájdalmas volt, mert nincs olyan ellátó hely, ahová a magas támogatási szükségletű, halmozottan fogyatékos embereket is befogadnák. Így sok esetben légüres térbe kerülnek a családok, úgy érzik, „az egyház kidobta őket az utcára”.

Évek óta dolgozunk, imádkozunk és lobbizunk azért, hogy bővülhessen intézményünk. Több helyszín is felmerült lehetséges új iskolaként, végül a Kishegyesi út 156. telek került megvásárlásra, miután megnyertük az egyházközség által benyújtott közel 500 milliós fejlesztési pályázatot.

Ezen a nagy alapterületű telken épülő, mintegy 1700 m² nagyságú iskola korszerű, akadálymentes épület lesz, a halmozottan fogyatékos tanulók minden igényét figyelembe véve. A várható 2021. szeptemberi átadást követően 80 halmozottan fogyatékos gyermek folytathatja itt gyógypedagógiai tanulmányait, a jelenlegi Pacsirta utcai épület pedig az iskoláskor után nyújt nappali szociális ellátást ugyanennek a célcsoportnak.

Tudjuk, hogy nagy munka lesz, számos akadály gördült eddig és biztosan ezután is elénk, a források sem elegendőek, de tudjuk, hogy nem a magunk kívánságára építkezünk, hanem egy fontos szükségletet töltünk be a bővítéssel. Bizonyosak vagyunk abban, hogy akinek nevét hordozza intézményünk, továbbra is velünk lesz, ahogy eddig is velünk volt. Az a törekvésünk, hogy ne csak egy korszerű, magas szakmai színvonalú intézményt hozzunk létre, hanem mi munkatársak, tanulók, szülők is lelki házzá épülhessünk.

Ehhez és az előttünk álló nagy munkához kérjük a gyülekezet imádságát és áldozatos szeretetét.

A Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség által megvalósítandó „A köznevelés támogató szerepének erősítése a DNRE Immánuel Otthona és Fejlesztő Nevelés-Oktatást Végző Iskolájában” című, EFOP-4.1.6-16-2016-00011 azonosítószámú projekt az Európai Unió támogatásával valósul meg.

Győri Zsófia igazgató

„Egymás terhét hordozzátok,
és úgy töltsétek be a Krisztus
törvényét.”

Gal 6,2

Fogjuk egymás kezét a bajban is!

Megszoktuk már, hogy az Apostoli köszöntés elhangzása után egymást is kézfogással üdvözljük az istentiszteleti alkalmakon. Szép szimbóluma ez annak, hogy mindnyájan egy közösséghez tartozunk, egymást testvérként köszöntjük hétről-hétre. A Diakóniai Bizottság fontos célként tűzte ki maga elé, hogy ez a gyülekezet támogató közösségként is szolgáljon, amikor valaki nehéz élethelyzetbe került.

Év elején indult útjára a „Fogd a kezem!” címet viselő program. A kezdeményezés célja, hogy a rászoruló családokat rendszeresen segíteni tudjuk, és ne csak a kiemelt, ünnepi időszakokban. A programról Özné Vaszil Dóra diakónussal beszélgettünk.

– *Mi alapján kerültek kiválasztásra a program kedvezményezettjei?*

– Három fő kritériumot határoztunk meg a Diakóniai Bizottsággal: az első és legfontosabb, hogy a gyülekezetünk tagja legyen a támogatott. Második fontos szempont, hogy nyomon lehessen követni a támogatást. Nem feltétlenül arra kell gondolni, hogy csakis számlák ellenében adunk támogatást, de fontosnak tartjuk, hogy konkrétan legyen meghatározva, hogy mi az a cél, amire az összeget fordítják. Harmadik szempontunk, hogy a támogatott engedje, hogy beszámolhassunk róla a gyülekezet számára. Ez természetesen anonim módon is történhet. Ha valaki név nélkül szeretne akár támogató, akár támogatott lenni, azt tiszteletben tartjuk.

– *Hány gyülekezeti tagot támogat a program?*

– Úgy tervezzük, hogy háromféle támogatott csoport legyen: egy nagycsalád, egy egyedülálló idős, valamint egy egyedülálló középkorú gyülekezeti tag. A rászoruló nagycsalád már megvan, de a többi támogatott kiválasztása is folyamatban van.

– *Hogyan lehet bekerülni a támogatottjelöltek közé?*

– A gyülekezet diakóniai térképet folyamatosan készítjük. A személyes látogatások során eljutok az otthonokba, beszélgetek a gyülekezeti tagokkal. Általában nem az első beszélgetésben derül

ki, hogy valaki rászoruló, hanem csak a későbbi találkozások során. Amikor valaki megosztja velem, hogy milyen nehézséggel küszködik, azt feljegyzem, hogy tudjuk követni, kinek milyen segítségre lenne szüksége. Ennek mentén próbáltuk kiválasztani a támogatottak körét. Érdekes, és egyben megható volt, hogy az első nagycsalád visszamondta a támogatást, mert úgy vélte, hogy ők már sok mindenben kaptak segítséget, és biztosan vannak náluk nehezebb helyzetben lévők is.

– *Milyen összegű támogatást nyújt a program?*

– A támogatottak minimum 6-8 ezer forintot kapnak havonta, attól függően, hogy mekkora összeg jelent segítséget számukra. Ők dönthetik el, hogy egy összegben szeretnék kérni az éves támogatást, vagy havi bontásban. Az egyik támogatottnak például arra volt szüksége, hogy hivatalos fordítóval lefordíttathassa a diplomáját magyar nyelvre, hogy itthon könnyebben tudjon munkát találni. Ebben az esetben nyilvánvalóan egyszerre volt szükség egy nagyobb összegű támogatásra. A kezdeményezést bárki támogathatja, akár már havi kétezer forintos felajánlással is. Mi csak egyet kérünk: ez egy hosszútávú elköteleződés legyen a támogatók részéről, és egy teljes éven keresztül segítsék a gyülekezet nélkülözőit. Nemrégiben arra is volt példa, hogy egy gyászoló család a koszorúmegváltás összegét is erre a programra ajánlotta fel. Hálásak vagyunk minden egyes támogatásért, és bízunk benne, hogy a jövőben is sokan szívükre helyezik a Diakóniai Bizottság kezdeményezését!

Lucski Zsófia kommunikációs referens

Központban az Ige

Gyülekezetünkben a 2019-es évet az Ige évének neveztük el. Talán első hallásra különösen hangzik ez, hiszen a református egyház alapvetően az Ige egyháza, és az istentisztelet középpontjában is maga az Ige hirdetése áll. Felvetődhet tehát a kérdés: miért kell nekünk külön egy évet ennek szentelni, hiszen nálunk minden év az Ige éve.

A Nagytemplomi Egyházközség életében nagy jelentőségű volt a néhány évvel ezelőtti templomfelújítás. Amikor ez történt, akkor szerettük volna hangsúlyozni, hogy mi az Ige egyháza vagyunk, éppen ezért arra gondoltunk,

hogy a Nagytemplomban 66 új járólapra 66 Igeverset vésetünk be. A Biblia mindegyik könyvéből egy-egy meghatározó Igét választottunk. Célunk az volt, hogy ha valaki bejön a Nagytemplomba – akár gyülekezeti tagként, akár

turistaként – akkor láthatja, hogy valóban fontos nekünk a Szentírás. Nemcsak az Úrasztalára van letéve egy Biblia, valamint kiállítva a Károli Biblia egyik eredeti példánya, hanem valóban az „alapokon”, a járólapon is olvashatóak a bibliai ígeversek.

Ebben az évben ezekről az Igékről szólnak a prédikációk, tehát végig megyünk a Biblia minden egyes könyvén. Arra buzdítjuk a gyülekezeti tagokat, hogy hétről-hétre olvassák el azt a könyvet, ami következik, így együtt tudunk készülni az Igehirdetésre. Azt szeretnénk elérni, hogy ebben az évben olvas-

suk végig a Szentírást, hogy legyen alapos Biblia-ismeretünk. Minden egyes rendtartásban, amit kiosztunk a vasárnapi istentiszteletek előtt, az adott Bibliai könyvről egy rövid ismertetőt lehet olvasni, hogy ezzel is bővítsük ismeretünket, hogy jobban értsük a Szentírást.

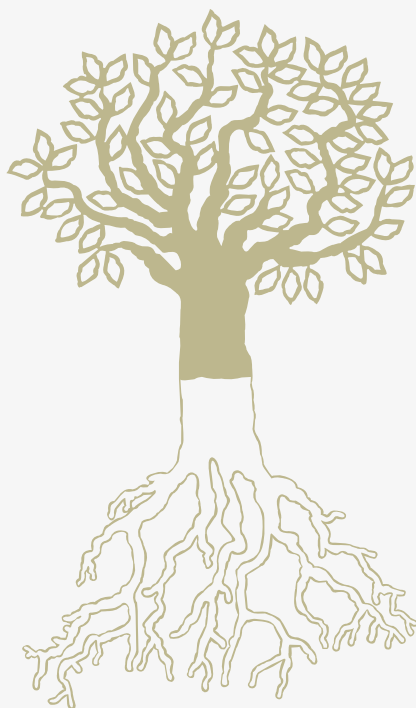
Tudjuk, hogy egy élet is kevés ahhoz, hogy a Szentírást teljes egészében megismerjük és megértsük, de amennyit lehet és meg tudunk érteni Isten lelke által, azt próbáljuk is felfedezni és magunk számára lelki értéként megtartani, és tovább is adni ezeket a Bibliai ismereteket.

Oláh István lelkipásztor

A Magyar Református Egység Napja

Tíz éve egyesült újra
a Magyar Református Egyház
a Kárpát-medencében

Hadd tartsunk
veletek,
mert hallottuk,
hogy veletek van
az Isten! (Zak 8,23)

2019. május 18., szombat Debrecen

Keresztelések, házasságkötések, temetések

KERESZTELÉSEK

2018. december 2. és 2019. március 31. között 25 gyermek és 6 felnőtt, Jenei Dávid, Jenei Dominik, Szászi Judit Heléna, Pozsonyi Patrik, Pozsonyi Levente, Szigeti Bíborka, Albert Fanni, Nagy Zoltán, Kerényi Szabolcs, Albert Bálint, Papp Anett Katalin, Monoki Tibor, Ugrai Petra, Ugrai Alíz, Varga Zsombor, Balogh Barbara Brigitta, Kerecsi Hanna Mária, Nemes Bence, Szilágyi Nátán, Szilágyi Benjamin, Clemens Mór Marcell, Szász Zétény Levente, Kiss Gyöngyvér Hajnal, Kiss Dóra Emese, Csátár Borbála, Csátár Janka, Goob Bence, Csendes Olivér, Katona Bence, Balogh Imre Kristóf és Nyiri Luca részesült a keresztség sákramentumában. *„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe...”* (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2018. december havában 2 pár, Szigeti Gábor és Marozsán Emőke, Molnár Károly és Pető Julianna;

2019. február havában 2 pár, Gali Mihály István és Karácsony Irma, Gallovich Richárd és Lévai Ágnes;

2019. március havában 2 pár, Kiss Imre Zoltán és Györi Magdolna, Nagy Ádám és Tarkovác Tímea kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2019. január havában: Kopcsa Imréné (Kiss Gizella) 85 évet, Asztalos Józsefné (Kiss Jolán) 89 évet, Tóthné dr. Kovács Erika Klára 82 évet, Puskás Lajosné (Kun Ilona) 86 évet, Szekeres Ferencné (Kiss Jolán) 83 évet, Papp Árpádné (Fejes Mária) 77 évet, Nagy Zoltán 79 évet, Horváth Ferenc 72 évet, Kovács Antalné (Pécsi Mária) 87 évet, Rác Lajos 74 évet;

2019. február havában: Digner Péterné (Szilágyi Mária Magdolna) 63 évet, dr. Koncz Jakabné (Hadházy Anna Mária) 89 évet, Szentmiklósi Ferencné (Bodó Vilma) 75 évet, Takács Sándorné (Füleki-Kovács Irén) 94 évet, Virág Imre 57 évet, Csige Imréné (Kiss Erzsébet) 85 évet, Szabó Zoltánné (Fehér Erzsébet) 76 évet, Elek Matild 93 évet, Burai Istvánné 84 évet;

2019. március havában: Tasi Erzsébet (Surányi Erzsébet) 87 évet, Elek Sándor 78 évet, Vas Irén 75 évet, Felföldi Pálné (Nagy Margit) 93 évet, dr. Zolnainé dr. Kertész Marianna Erika 67 évet, Csécs Ákos Olivér 64 évet, Kiss László 69 évet, Szabó Géza 83 évet, Mezösi Józsefné (Körösi Julianna) 92 évet, Szabó Imre 69 évet élt testvérünket temettük el.

„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

Nyolcadik
**NAGYTEMPLOMI
GYÜLEKEZETI NAP**

**2019. május 25.
(szombat)
Dorkász Kemping**

Érkezés 9 órától.
Programok 10 és 15 óra között.

Regisztrációs díj: 300 Ft

Programok:

**| Áhítat: Vad Zsigmond esperes-lelkipásztor |
Csoportbeszélgetések | Gyermekprogramok | Dicsőítés |**

***Jelentkezés a www.nagytemplom.hu weboldalon,
vagy személyesen a Lelkészi Hivatalban!***

